

Самит групе седам најразвијенијих демократија Г7 најбоље показује да на ту групу и односе у њој утичу међународна кретања, и да традиционалне међународне арене, европске и глобалне, губе корак са глобалним токовима, пише аустријски Штандард.

Дневник пише да је то на самиту Г7 у француском Евијану демонстрирано и малом симболиком, јер су су позване још неке земље "којима тај позив, иначе резервисан само за сталне чланице, даје на важности".

Са друге стране, амерички председник Доналд Трамп, пише Штандард, "обично не прави тајну од тога да он уствари размишља само о формату Г2, дакле САД и Кина".

Истовремено дипломате Европске уније у групи Г7 сада већ виде чврсто језгро које чине Немачка, Француска, Велика Британија, Италија и Канада. Уз њих су у Г7 и мултилатерално настројени Јапан, и САД које углавном делују унилатерално, вођене Трамповом идеологијом "Америка на првом месту".

Штандард пише да чланице Г7, ако су 1975. када је група основана још биле заслужне за 44 одсто укупног глобалног БДП, данас у укупном светском БДП учествују са свега 29 одсто.

Француски председник Емануел Макрон је зато као домаћин самита позвао и лидере Бразила, Индије, Кеније и Јужне Корејеа и Украјине и земаља које су посредовале у окончању рата са Ираном - Уједињене Арапске Емирате, Катар и Египат.

Уз то је пре самита имао и конференцију видео-линком са Кином, пошто сама Г7 више нема такву тежину.

"Посебно снажно се прилагођавање новој реалности види у Европи. Језгро чини 27 чланица ЕУ, али се посебно под канцеларом Фридрихом Мерцом искристалисао формат Е3, који чине Немачка, Француска и Велика Британија, и у којем се расправља о најважнијим спољнополитичким темама, без обзира на то што Британија није део ЕУ", пише Штандард.

То, пише дневник, изазива негодовање осталих чланица ЕУ, иако је формат Е3 флуидан, па министри спољних послова заседају у формату Е5 са колегама из Пољске и Италије, а министрима финансија се придружује и холандски министар па је назив те групе Е6.

Штандард додаје да се сличан тренд може посматрати и у УН, где већина земаља сматра да је модел са пет сталних чланица Савета безбедности са правом вета превазиђен.

"Међутим, не успевају да се договоре о реформи која би, примера ради, дала Африци или Јужној Америци стална места у Савету. И Немачка се као привредна сила и велики

донатор заједно са Индијом, Бразилом и Јапаном (Г4) такмичи за стално место, али је недавно приликом избора несталних чланица поражена од Аустрије и Португала", пише Штандард.

(Н1)